

SEQÜÈNCIA 1

EL BOSC

KAY. Artús! Artús! On ets? Per què m'has fet venir al bosc?

ARTÚS. (*Mirant entre les fulles.*) Xxxxxxt! Calla, Kay, o espantaràs les donzelles...

KAY. Qui?

ARTÚS. Les... les abelles! Calla!

KAY. Però què dius? Va, juguem al torneig...
Puja'm a l'esquena!

ARTÚS. Una altra volta, no... Peses massa.

KAY. Ets el meu escuder!

ARTÚS. Però no el teu cavall!

KAY. No puc ser cavaller sense cavall!

ARTÚS. Xxxxxxt! Calla...

KAY. Però què estàs mirant?

Se senten veus i riures femenins.

Vaja! Des de quan els escuders espien les dames?

ARTÚS. Qui és?

KAY. La rossa o la morena?

ARTÚS. La rossa.

KAY. És Ginebra. La filla del cavaller Lodegrance... Però va acompanyada...

ARTÚS. (*Sospira.*)

KAY. Pobre Artús! Estàs enamorat!

ARTÚS. Jo? Que va!

KAY. Sí, sí, sí... T'has enamorat! (*Fent burla.*)

Oh, bella dama,
dolça com una magrana,
m'agenolle davant teu
per besar el teu peu...

MORGANA, GINEBRA i LANCELOT entren corrent i rient. MORGANA es troba davant KAY ajupit en terra...

MORGANA. Però què fas, estúpid?

KAY. Eh? Oh! Jo...

MORGANA. Fuig de davant!

GINEBRA. No sigues així, Morgana, t'ha comparat amb una magrana...

MORGANA. (*Amb fàstic.*) Oh...!

KAY. Tu ets la famosa Morgana?

LANCELOT. Efectivament amigueta, més val que li faces cas...

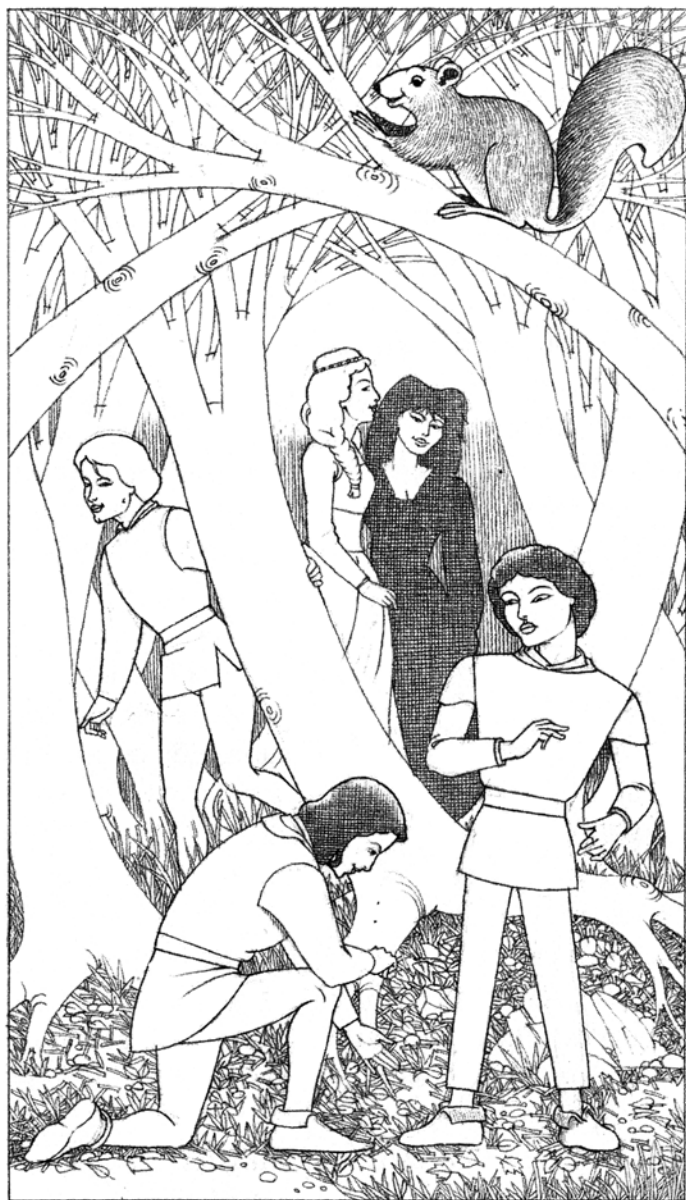
KAY. He sentit dir que tens poders màgics...

MORGANA. Puc fer que desaparegues ara mateix si no t'apartes del meu camí...

KAY. Sí... Clar...

MORGANA. I... Qui és el teu amigueta? És mut?

ARTÚS. No, sóc Artús.

MORGANA. Artús, eh?

ARTÚS. Sí, som germans.

MORGANA. No us assembleu en res...

ARTÚS. (*Per GINEBRA.*) Com és... que no sou al torneig, senyora...?

MORGANA. (*Riu.*) Et diu senyora i tot!

GINEBRA. Tan gran em fas, Artús? Encara sóc donzella...

ARTÚS. Oh, perdoneu-me, jo creia que...

GINEBRA. Perdonat, Artús... I tu, com és que no ets al torneig?

MORGANA. Els tornejos són llargs i avorrits, veritat Artús?

ARTÚS. No tinc encara dama per a lluitar per ella... Potser si vós...

GINEBRA. Jo ja tinc campió...

LANCELOT. Hola! Em diuen Lancelot i tindrè el plaer de lluitar amb tu per la meua dama...

KAY. Però Artús és només un escuder... Lluita amb mi!

LANCELOT. Per Ginebra?

KAY. Per Morgana!

MORGANA. Gràciessss! Sé defendre'm a soles!

ARTÚS. Molt bé, Lancelot, accepte!

GINEBRA. No teniu espasa...

ARTÚS. (*Agafant un pal.*) Ara ja en tinc!

MORGANA. Que ximples que són, els homes!
(*Apart.*) Per què no seré rossa?

LANCELOT. Per l'honor de Ginebra!

ARTÚS. Pel seu amor!

MERLÍ. (*Fent-se de sobte present sota la forma d'un vell.*) Amor, honor... Grans paraules per a uns llavis tan jovenets.

ARTÚS. Qui ets tu i què vols?

MERLÍ. Només sóc un vell que passava per ací...

ARTÚS. Aleshores, passa, tenim assumptes importants que resoldre...

MERLÍ. Importants, importants... Però, sí, tens raó... Tan importants com el destí d'Anglaterra.

ARTÚS. Què saps tu del destí d'Anglaterra?

MERLÍ. Faries bé d'escoltar els vells...

ARTÚS. No veus que ara no tinc temps, m'espera el combat. En guàrdia Lancelot!

MERLÍ. Ets cabut.

MORGANA. La qual cosa és una virtut.

MERLÍ. Però impacient, la qual cosa és una desgràcia. Ja tindràs temps de combatre. Massa que combatràs, però no per una dameta, sinó per alguna cosa més important...

GINEBRA. Oi, que desagradable!

ARTÚS. Què hi pot haver de més important?

MORGANA. Una altra dama...

KAY. O un bon menjar...

ARTÚS. Retira les teues paraules o ets home mort!

LANCELOT. Contín-te Artús, el combat és amb mi, no amb ell.

MERLÍ. Gràcies, Lancelot, però com diu Morgana, jo també sé defendre'm a soles...

MORGANA. Com saps els nostres noms?

MERLÍ. Jo ho sé tot, amiguets.

LANCELOT. Només hi ha una persona que ho sap tot, el gran...

MERLÍ. (*Destapant-se.*) Merlí?

TOTS. Merlí!!!

MERLÍ. Aquest sóc jo!

ARTÚS. Oh! Perdoneu-me. Jo no sabia...

MERLÍ. Tu no saps encara res, Artús... Ho sabràs tot quan arribe el moment...

ARTÚS. Què voleu dir?

MERLÍ. Quan arribe el moment... (*Fa com si se n'anara.*)

LANCELOT. Espera Merlí, a què has vingut?

MERLÍ. A comprovar que tot és com ha de ser i serà.

KAY. Jo què seré?

MERLÍ. Tu què vols ser?

KAY. Jo el rei i Morgana la reina.

MORGANA. Torna-li la trompa al xic. Jo la reina i tu el bufó.

GINEBRA. I jo la primera dama.

LANCELOT. I jo el teu cavaller.

MERLÍ. I tu, Artús?

ARTÚS. Jo he nascut per a escuder i això vull ser.

TOTS. Ohhhhh!